

Ruzie met mijn stiefdochter.

Mevrouw had alleen een afspraak gemaakt met mij. Haar vriend zag er tegenop om mee te komen. Hier haar relaas: *“Mijn vriend heeft een dochter van 15 jaar. Toen haar ouders een jaar geleden scheidden heeft zij de conclusie getrokken dat het de schuld van mijn vriend was. Zeker toen zij bemerkte dat ik een relatie met hem had, en hem al veel langer kende, trok ze partij voor haar moeder. Ze is boos op haar vader, maar ook op mij.*

Vorige week was ze heel even hier om haar vader te vertellen dat ze niet meer wilde komen. Hij werd ervan beschuldigd dat hij niet van haar houdt, dat hij het huwelijk met haar moeder heeft kapotgemaakt, en verweet mij daarin een rol te hebben gespeeld. Ze begon met mij uit te schelden voor k-wijf.

Mijn vriend is er kapot van. Hij is dol op zijn dochter en ik vraag me af wat ik kan doen om de band tussen zijn dochter en hem weer te herstellen.”

Toen ik vroeg hoe de relatie tussen haar en haar vriend was ontstaan reageerde ze wat terughoudend. Waarom moest ik dat weten....dat doet er toch niet zo toe? Ik legde uit dat het er veel toe kan doen hoe (en wanneer) de relatie is ontstaan. Als moeder zich belazerd voelt dan zal zij dit mogelijk uitstralen naar haar dochter. Soms wordt het zelfs letterlijk met de kinderen besproken.

In het gesprek hierna bleek dat ze inderdaad al een relatie hadden voordat het stel gescheiden was. Ze wilde dat eigenlijk achterhouden, omdat ze bang was hierover veroordeeld te worden. Maar ik kan alleen goed helpen als ik echt weet hoe de zaken in elkaar zitten.

Een half jaar voor haar vriend de scheiding aan zijn vrouw aankondigde had hij zijn nieuwe vriendin ontmoet tijdens een congres. Het was liefde op het eerste gezicht. Eigenlijk alleen verliefdheid dus, maar al snel was het meer. Hij was al jaren niet erg gelukkig met zijn vrouw, maar had gedacht het wel vol te houden. De nieuwe relatie was er dus eerder dan het voornemen te scheiden.

Dat kán betekenen dat de moeder mogelijke enige rancune heeft t.o.v. mevrouw en dat laat merken aan haar dochter. Dat hóeft niet zo te zijn, maar het komt regelmatig voor. En dan is het te hopen dat moeder haar agressie op een gezonde manier gaat uiten, zodanig dat de kinderen er zo weinig mogelijk van merken.

In de overtuiging dat ze het dus maar moesten laten gebeuren wilde ze al bijna weer weggaan. Want het klopt: zij kan de situatie bij moeder niet beïnvloeden. En moeder was in haar ogen daar niet in te beïnvloeden. Zij had al eens vaker ergens contact over gehad met moeder, en dat was geen succes geworden.....

Toch zijn we er uiteindelijk in geslaagd om (via vader) moeder zodanig te beïnvloeden, dat zij met haar dochter ging praten over de scheiding. Hierdoor werden vader en zijn vriendin enigszins “ontschuldigd” waardoor de band tussen vader en dochter (en later ook met vaders vriendin) kon herstellen.